

sig mere og mere forarget paa alting. Den Tid var i det hele længst forbi, da han lod sig blænde af Glansen fra dette Rigmands-Samfund. Bordets pragtfulde Blomsterudsmykning, der (hvad han havde regnet ud) maatte have kostet flere hundrede Kroner, de vægtige Sølvopstandere og det øvrige kunstnerisk udførte Bordstel, de galonerede Tjenere og den uafladelige Skiften Tallerkener — alt var i hans Øjne bare Tegn paa jødisk Pralelyst.

Hidset op af Nannys Latter, der hørtes stadig mere overgiven gennem Larmen, gav han sig tilsidst Luft overfor Jakobe og sagde ligeud til hende, at han fandt den hele Fest opstyltet og taabelig.

Jakobe svarede ingenting. Hun havde længe ikke talt til ham. Da hendes Mistanke til Søsteren først var vakt, var den hele Sammenhæng hurtig bleven hende ganske gennemsigtig.

Nannys tilsyneladende Optagethed af den forhenværende Løjtnant førte ikke hende bag Lyset. Hun kendte sin Søster og vidste, at for hende bestod Nydelsen ved en Kærlighedsleg fornemmelig i at gøre sin Tilbeder skinsyg. Hun vidste ogsaa, at Nanny af en vis, fejg Frygt for at overmandes af sine Følelser bestandig ligesom søgte Ly i en anden Mands Beundring.

At det var kommen saa vidt mellem hende og Per, som det virkelig var, troede hun af den